

Szerkesztőségi Prada:
BRASSÓ, Színház-utca 95. sz.
hova a lap szellemi részét illető minden
közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓHIVATAL:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház utca 95. sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések
bénmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hordva, vagy vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt., Félévre 3 frt 50 kr
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. 1—10 sor
helye 40 kr.) Minden egyes hirdetés bolyeg
díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdeté-
seknel kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haenstein és Vogler (Jauls), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Herz I. és Vazina R. hirdetési irodájában

60. szám.

BRASSO, Csütörtök, május 28-án.

I-ső évfolyam 1885.

Válasz Brassó város polgármesterének.

IV.

De hagyjuk a tekintély köpenyét, melyet minden szél más-másfelé fordíthat, és lássuk a polgármesteri feleletet más irányban is.

Azt mondja a polgármester ur, hogy „a füzet tuzásokat, ferdítéseket, valótlanságokat és denuncziációkat tartalmaz, hogy azokat adatai alapján megczáfolhatná, de a füzet ily méltatásra nem érdemes, és hogy a füzetben bizonyos személyek és esetek felhozva nincsenek.”

Valóban különös! A füzetben tehát konkrét esetek és bizonyos személyek felhozva sincsenek, és a polgármester ur mégis azokat valótlanságoknak, denuncziációknak mondja és még azt is kilátásba helyezi, hogy ezen határozott eseteket és személyeket nem is tárgyzó valótlanságokat megczáfolni képes!

Ezen polgármesteri nyilatkozat valóban sokkal különösebb, semhogy azt különösen kiemelni szükségesnek ne tartanám.

Én tehát konkrét esetről és személyről nem is irtam? Hát akkor hogyan tudhatná a polgármester ur állításaimat megczáfolni, és mi alapon állítja, hogy valótlanságokat irtam? A tekintély alapján? — No, hiszen különös egy szemüveg lehet azon tekintély, mely úgy mutat, a mint ez a gazdájának tetszik! És ha nincsen konkrét eset és személy megjelölve, hogyan állíthatja, hogy denuncziáció van füzetemben?

És ha denuncziáció van füzetemben és valótlanság és ferdítés, miért nem érdemli meg füzetem vele foglalkozni? Hát egy városi adófizető választópolgárnak a városi ügyek és a vagyonkezelés tekintetében felemelt jogos szava már a figyelemre méltatást sem érdemli nálunk? hát a polgármesteri tekintély itt jövőre meghazudtolása lesz minden igaz szónak?

Én ezt nem hiszem! mert nem hihetem, hogy városi polgárságunkból minden önértet annyira kihalt volna, hogy képes legyen magát a polgármesteri tekintély sötét éjjelibe örökös hallgatásra kárkoztatni engedni; és én részemről biztosítom a polgármester urat, hogy mindaddig, míg én ezen város polgára leszek és mindaddig, míg jogos ok lesz rá, fel fogok

szólalni és hogy engem sem mások tekintélye, sem semmi más elhallgattatni nem fog.

Es ezen szólásszabadságom jogán minden polgármesteri tekintély mellőzésével a leghatározottabban kiemelem, hogy a füzetemben használt összes állításokat fentartom, mert valótlán az, hogy füzetemben valótlanságok, tuzások, ferdítések és feladások foglaltatnak, miután füzetem szavai egytől-egyig igazak; valótlán az, hogy füzetemben konkrét esetek is nem foglaltatnak, oly esetek, melyek állításomat megerősítik, és valótlán az, hogy állításaimat a polgármester ur megczáfolni tudná.

Ezen ügyben most már — miután a polgármester ur engem támadott meg kijelentésével, engem, ki csak jogommal éltem, midőn viszonyainkról irtam — nem az ember az emberrel, hanem a választópolgár áll szemben fizetett hivatalnokával, és itt a tekintély tulsulya a hivatalnokot meg nem illetvén, kívánom és polgári jogomnál fogva követelem, hogy a polgármester ur kimutassa, mi a valótlán stb. füzetemben és ezt bizonyítsa is be; követelem, mert ez kötelessége, és mindaddig, míg ezt és ezen kötelességét nem teszi, fentartom azon állításomat, hogy valótlán állított, midőn a füzetben foglaltakat saját szavai szerint jellemezte és midőn azt állította, hogy azon állításomat megczáfolhatja.

A polgármester ur az interpelláció következtében kijelenthette volna, hogy hírlapi cikkeim (mert ezek foglalták a füzetben) a városi viszonyokat egyéni szempontból tárgyzván, ő nézeteimet nem osztja; felhozhatta volna, hogy irni mindenki jogosult lévén, a mennyiben füzetemben konkrét esetek is vannak, fel fog hívni, hogy azokat eléje terjeszsem, hogy azokat megvizsgálja; és kijelenthette volna, hogy ez idő szerint nincsen ok az ellenem való fellépésre; vagy indítványozhatta volna a sajtópert is, — de arra, hogy igaz állításaimat tekintélye igénybe vételével meghazudtolja, hogy ítélő fórumnak tolja fel magát és szavával döntsön állításaim igaz volta és jellemem fölött: ehhez joga nem volt, és midőn ezt mégis tette, polgármesteri, de nemcsak polgármesteri, hanem emberi jogos hatáskörén is túl lépett és oly jogos álláspontján kívüli térre helyezte magát, melyen most már e vita keretében velem szemben a polgármes-

teri állás és a polgármesteri tekintély helyét sem foglalhat.

Egy polgármesternek — ha még annyi tanácsadója van is — százszorta jobban meg kell gondolni, mint másnak, hogy mit mond és mit tesz, mert ezzel állásának és az általunk reá ruházott tekintélynek tartozik, és ha ezen kötelességét szem elől téveszti, ha állásával és a mi tekintélyünkkel visszaélve, egyesek jelme és igazságos felszólalása fölött pálcát tör és a sajtóbíró jogait önkényesen gyakorolja törvény ellenére, — az ily polgármesternek ezen átlépett hatáskör keretén kívül tett nyilatkozatai úgy is semmisek és soha sem képesek a polgár jogos és igazságos szavait meghazudtolni.

Dr Weisz Ignác.

Szolnok-Dobokamegye bizottsága a napokban tartotta meg rendes közgyűlését. Medán Endre egy határozati javaslatot adott be a román keresztnéveknek magyar szövegű iratokban, magyar fordításban való használása iránt a miniszteriumhoz intézendő felirat ellen. Több román felszólalt a gyűlésen, mind románul, mire a közönség zajongani kezdett. Egyik jogesonkításnak, erőszakos elnyomásnak nevezé a román keresztnévek magyarosítását. Az ily eljárás, ugymond, alkalmas „a nép felizgatására, a forradalomra.” Nagy zaj támadt erre a teremben, s az alispán Lészai L. reflektált a felszólalásokra. Egy papjelölt oly szemérmetlenül viselte magát, hogy a közgyűlés elnöke csaknem karhatalommal volt kénytelen kiutasítani.

Harcz kommunardok és rendőrök közt. Párisban a kommunisták, mint minden évben 21-én is kivonultak a Pére Lachaise temetőbe a kommunardok sírjaihoz s ott forradalmár beszédeket tartottak. Midőn ezt a szintén nagy számmal kirendelt rendőrség meg akarta akadályozni, valóságos véres csata fejlett ki rendőrök és kommunardok közt. A rendőrök közül 30-an, a tüntetők közül 40—50-en megsebesültek, hárman megöltek. Ily véres zendülés a commune óta nem fordult elő. A kommunisták ez eset folytán meetinget tartottak, melyen azzal fenyegetőztek, hogy ha még egyszer fegyvert használnak ellenük, ők viszont dynamittal fognak harcolni. A radikális lapok egy része nyugalomra inti a közönséget, mások heves hangon tiltakoznak a rendőri beavatkozás ellen.

Cournet 25-én tartott temetése után este 7 óra felé az anarchisták ismételve támadást intéztek a rendőrök ellen. A rendőrség több embert letartóztatott.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Az orosz terjeszkedés.

Irta Radányi József.

Thiersnél, a francia köztársaság volt elnökénél, egy este feszélyen társaság mulatott. Beszélgetés közben Orlov herceg nagykövet felemlíté az orosz birodalom nagy kiterjedését, mire Lesseps mosolyogva megjegyzé: «Oroszország felülete hasonlít a holdéhoz.» De — vága közbe Lord Lyons angol nagykövet, — «azzal a különbséggel, hogy a hold mindig egyforma marad, míg Oroszország folyton nő.» Még jellemzőbb Kossuth Lajos nyilatkozata az orosz terjeszkedési vágyról. «Az orosz autocratia — ugymond — az egyetlen hatalom a világon, melynek szótárában e szó „elég” nem létezik.» És a történelem bőven szolgáltatja a fenti praegnans nyilatkozatok igazságát bizonyító adatokat. Ilyenek például a hírhedt felirat Cherson város kapujára II. Katalin uralkodása alatt: «Itt vezet az út Konstantinápolyba.» Továbbá Paskievics mondata: «Konstantinápolyba csak Bécsen át lehet jutni.» Valamint a Sz.-Pétervárott már régóta kiadott jelszó: „Mi Angliával csupán Calcuttában fogunk egyezkedni.”

De ékesszólóbbak mindezeknél a történelmi tények. Hasonlitsuk csak össze Oroszország jelenlegi térképét azzal, mely a 17-dik század végével birt tartományait

ábrázolja, s a gyarapodás nagysága azonnal szemünk előtt áll. Akkor még az a hely, a hol ma Pétervár fekszik, sem vala orosz birtok. Finnország, Ingria, Esthonia és Livonia még Svédhonhoz tartoztak. Curland önálló hercezség vala, s Lengyelország, mint hatalmas királyság, teljes épségben fennállott. Akkor az Azow-tenger északi széle képezte Oroszország déli határát. Circassia, Abchasia és Mingrelia a töröké; Georgia, Lesgia és Dagestan pedig a perzsáé voltak. Sibiériát birta ugyan már akkor is, ellenben a Kaspi-tótol keletré eső középpázsiai tartományait mind azóta, azaz tulajdonképp a legközelebbi évtizedek alatt kaparta össze.

Jelen cikkünkkel ezen középpázsiai orosz hódítások történetét kívánjuk a t. olvasó emlékezetében fölleveníteni.

Már kétszer állott az orosz közel ahhoz, hogy birtokába ejtse azt, a mire leginkább fáj a foga, Konstantinápolyt, 1829-ben és 1878-ban. Az előbb nevezett évben Diebitsch orosz fővezér, Drinápolyt már bevette és Paskevitsch erős csapásai alatt a török uralom Ázsiában is megrendült vala, iminek azonban a Fényeskapura nézve az a váratlan jó következménye lett, hogy a megijedt diplomácia (Franciaország, Poroszország és Austria, élükön Angliával) a drinápolyi békét szorgosan létrehozván, Oroszország a világ barmulatára, majdnem összes foglalásait a török udvarnak

visszadta s ekként a zsiros koncztól elesett. 1878-ban szemünk láttára ment végbe a sanstefanói szerződés nagy kudarcza. Beaconsfield miniszterelnök az angol parlamentben a berlini congressus tárgyalásairól tett jelentésében így nyilatkozott: „Mi Oroszországnak „megállj-t kiáltottunk; „eddig és ne tovább!” így szólunk hozzá.” Volt még egy nevezetes kísérlet a drinápolyi békétől a berlini congressusig lefolyt idő alatt, t. i. a krimi háború, de ennél épen nem kedvezett az orosz fegyvereknek a szerencse. Hanem az orosz étvágy soha le nem csillapul; belátván azt, hogy Európában hosszabb időre nincs mit falatoznia, Közép-Ázsiára vetette magát, hol nem álltak utjában a Gattin-gek, Kruppok, Uchatiusok és más 1600—2000 fontos golyókat szóró, egy földrajzi mértföld horderejű polkolgépek.

1863-ban leigázta az addig legyőzhetetleneknek tartott, 900,000 lelket számláló kaukasszi lakókat, és 1864-ben megjelent Gortschakov herceg körjegyzéke, melyben azt bizonyíttatta, miszerint Oroszországot csak a szükség kényszeríti a Közép-Ázsiában való térfoglalásra, melynek egyedüli humánus célja: határszéleinek biztosítása, illetőleg alattvalóinak megvédése a nyughatatlan rabló szomszédnépek folytonos háborgatásai és betörései ellen, egyszóval, a hatalmába ejtendő tatár népek civilizálása.

(Vége következik.)

Romániai román lapszemle.

A bukaresti »Telegraf« a romániai volt jobbágyok sorsáról így ír: »Fáj szívetek t. i. a fejpártiaknak, — a falusiakért? Hát hol voltak akkor, midőn azok annyi megaláztatást, annyi bántalmat, verést szenvedtek, hogyan oltalmazták őket? Hol voltak, midőn a parasztnak sem munkája, sem vagyona, sőt még családja sem volt az övé, hanem földes uraé, a haszonbérleő és a szolgabíróé? Hol voltak, midőn töprenkedéseknek ezen mai tárgya járomban volt, fogva midőn addig verték hátát, míg a vér testéből kiserkedt, midőn lábánál fogva a napfényre akasztották és degettel vagy pedig mézzel bekenték, ott hagyván a férgeknek kitéve, melyek addig kinozták, míg tettszett hóhérainak, hogy szabadon bocássák vagy valamely nedves verembe lökjék, a honnan előbb-utóbb félszegen kerültek ki. Hol voltak? Ti nem voltak, de apáitok és ősapáitok ott voltak a hóhérok között, a parasztok fosztogatói között.«

»Elismerjük, hogy nem tételt még meg minden a parasztokért, hogy még sokat kell érettök tenni, hogy azon helyzetbe juttassuk, a melyet mi álmotunk és követünk. De ki gondolt és ki gondol sorsuk javítására? A szabadelvű párt. Ugy a m. elnök, mint az igazságügy miniszter törvényjavaslatokon dolgoznak, melyeknek célja igazságot szolgáltatni a parasztoknak, mert ők azok, kiket jelenleg az igazság szolgáltatás tönkre tesz. Nem ismerik a törvényeket, nincsenek védőik, mert nem bírják azokat fizetni; sokan és épen a népkeléből kiemelkedett emberek a bírványtól elkapatva, hogy a nép hátán meggazdagodjanak, ide s tova hurcolják a parasztokat, míg mindenéből kifürösztik és elszegényítik.

Tudja ezt, a mit itt mondunk, a nép nagyon jól és ezért ragaszkodik a szabadelvű párthoz.«

Ime a jobbágy intézmény, melyről mult szemlénkben emlékeztünk. Ennél a romániai jobbágy állapotnál, nálunk sem volt a jobbágy sorsa mostohább s ezt jó szemeik elibe tartani azoknak, kik még ma is a jobbágytárgyat emlegetik s maguknak tulajdonítják a jobbágyok felszabadításának érdemét, miből egy szó sem igaz.

Ugyan csak az idézett lap főzi le a bukaresti »Independence Roumaine« francia izgató lapot, mely azzal dicsekszik, hogy Románia minden városában megbankettizták a balázsfalvi 1848. május 15. népgyűlés idejéig. »Nem mondhatná meg tisztelt kartársunk — így ír — hol ünnepelték meg itt a fővárosban és kik adták azt a bankettet, mert mi eleget tudakoztunk utána, de maig sem tudtunk nyomára jöni.« Nagyon jól tudjuk, hogy az erdélyi román ifjak zajonganak oda át, a kik kenyér után esengenek. Ezek szidják és gyalázzák a magyar nemzetet, de azokra okos ember ott sem hederít. Az erdélyi részekből oda telepedett román kereskedők, iparosok és a kik hivatalba jutottak, saját hivatásuk után látnak s nem érnek reá Erdélyt meghódítani.

Megtörtént Bukarestben is a népszámlálás, melyről eddig csak annyit tudunk, hogy összesen 155,000 lakosa van Bukarestnek a katonai helyőrségen és utazókön kívül. Ez is szép gyarapodás, mert 1841-ben még csak 88,199 lakója volt, s ebből 17,444 idegen, de már 1878-ban 60,000 idegen. Az idegen elemnek ezen gyors felszaporodása aggasztja a románokat s egyuttal mutatja, hogy nagy olvasztó képességgel eddig ők sem bírtak. »Az idegenek között — írja a Telegraf, a fővárosban a cselédek és iparosok képezik a nagyobb számot. Tény, hogy a cselédek legnagyobb számmal Magyarországból kerülnek. A kik csak 1850. óta élnek Bukarestben, megmondhatják, hogy mekkorát változott ennek képe néprajzi tekintetben. Akkor ritkán hallhattunk idegen beszédet, kevés volt az idegen kereskedő és iparos; ma nem léphetünk egyet, hogy ne halljunk magyar s német beszédet, nincsen olyan utca, melyben idegenek ne lakjanak. Ma ünnepnapokon még a Mogosoj főut sorompójánál is, nem csak a kócsmákban zajonganak idegen nyelveken, de még az utcákat is bátran eltöltik kiabálásaikkal.

Azzal kérkedünk, hogy ime mily hamar megnépesedett Bukarest! Igaz megnépesedett, de tetszik-e ez a népesedés?

Áll-e érdekünkben ez, mely ha így megy tovább is, Bukurvárosát kozmopolita várossá változtatja? Az idegen cselédek beözönését tekinthetjük-e közönyösen? Azt hisszük, hogy nem adjuk meg közönyösségünk árát egy adott pillanatban? Melyik ország fővárosában van ennyi idegen? Jegyezzük meg jól, hogy nem a pinceszékről van itt szó, hanem arról, hogy csak nem minden ház tele van idegen cseléddel: kocsisokkal, legényekkel, szakácsnékkel, szobaleányokkal, sőt dajkákkal is. Nem hibáztatjuk azokat, a kik ezen idegeneket tartják, mert legtöbbször nem tehetnek másképen. — Nem ám! — Csak felakartuk hívni a figyelmet erre a magában egyetlen körülményre.

Hát ez mind ugy van, nagyon sok főleg a székel-y-csángó magyar cselédség Bukarestben, de hát nélkülözhetetlenek. Ma a cigány rabszolgaság már nem áll fenn. Nincs cigány kocsis, szakács stb. Igen, de cselédnek lenni kell. Románia nem olyan népes, hogy saját kebeléből adhatná ezeket. A magyar kocsisnak nincs párja: főzni a románpórnő nem tudna a boérnak. Egy szóval rá vannak utalva a magyar cselédekre épen úgy mint a brassóiak, csak hogy itt más inkokokból. Tout comme chez nous!

Czenkalji.

Városi perek.

V.

Rosculeț Voicu haszonbérben tartotta a várostól az epresi malmot évi 1550 frt haszonbér mellett. Nem fizetvén rendesen a haszonbért, a város tovább adta

a malmot, de csak 954 forinton. Így tehát a város Rosculeț Voicu ellen haszonbérkülönbözet címén 1192 frt iránt pert indított.

Hosszu és drága vajadás után a kir. kuria megítélte a városnak 918 frt 83 $\frac{1}{2}$ krt, de keresetének többi részével elutasított és a perköltségek kölcsönösen meg lettek szüntetve, míg a város egy csomó bélyeget és irásdíjat fizetett.

Ki kártalanítja a várost a fenti kárért?

VI.

Török Pál Mihály uram a Gartsin-patakon levő felső malmot birta bérben évi 605 frt haszonbér mellett, de rövid két évecske után már hátralékban maradt két negyedévi részlettel. Denique a város nem kapott egy fillér haszonbért sem és kénytelen volt a malmot 1879. október 1-től 1882. év október végeig tovább adni, — de nem 605 frton, hanem 403 frton, tehát évenként 202 frttal kevesebért.

Persze beperelte Török Pál Mihályt két évi különbözet fejében 404 frtért, de a város a pert szerencsésen elvesztette és fizetett vagy 17 frt 50 kr költséget az alperesnek és saját költségei sem voltak megvetendőek.

A gartsini felső malom tehát tisztán kárára volt a városnak 3—4 éven át, mert a 403 frtos bérlő sem fizetett. Ki okoztatta e kárt?

Ki kártalanítja a várost a fenti összegekért?

x.

Felhívás

a Brassó kiállítási kerület t. kiállítóihoz.

Közzéadásai életünk hű tükröképe az országos kiállítás. De e kép csak akkor érvényesíthető előnyünkre, ennek reális haszna csak akkor lehet, ha az egyes kiállított tárgyak kellően megismertetnek. E nélkül magára a kiállítóra s az illető kerületre is vajmi kevés haszon hármlék.

Kiállítási kerületünk igen szépen van képviselve az országos kiállításon; de hogy saját magunk ismerjük kiállítóinkat s tárgyaikat, hogy megismertessük ezeket az érdeklődő közönséggel, hogy ezen tárgyakra is vonzzunk figyelmet: szükséges, hogy azok külön-külön tárgyaként tanulmányozva és ismertette mutattassanak be a nagy közönségnek. Erre nézve a szükséges intézkedések folyamatban vannak. Kerületünk tárgyai egész külön fognak tanulmányoztatni.

A mennyiben azonban ezen feladat óriási erőmegfeszítéssel jár, nagy munkát s szakavatottságot igényel, de annak sikeres keresztülviteléhez a kiállító felvilágosításai feltétlenül szükségesek, — tisztelettel kérem kerületünk t. kiállítóit, sziveskednének akár személyesen, akár írásban legkésőbb június hó 15-ikéig lakásomon (Bolonya, mester-utca 325.) felkeresni.

A t. kiállítóknak saját érdekei követelik ezt s ép ezért remélni akarom, hogy szivesek lesznek kérésemnek helyt adni.

Brassó, 1885. május 28-án.

Szterényi József.

Bukaresti levél.

Bukarest, 1885. május 24.

Mindenekelőtt legyen szabad a »Brassó« tiszteit olvasóinak boldog ünnepeket kívánni.*)

Bukarestben furcsa dolgok történnek az újabb időkben.

A »Societate Carpați« újból és erősebben mint valaha, megalakult, még pedig Bukarest legnagyobb termében és az egész terem zsúfolásig tömve volt a magyar ellenségekkel. Elnökké a bánáti születésű, nyelvünket tökéletesen beszélő Maniu Vazul ügyvéd, és képviselő választott.

Maniu ur nagyszabásu beszéddel foglalta el az elnöki széket; beszédét azzal végezte, hogy lelke (ha van neki) legmélyebb mélyében meg van arról győződve, hogy annak a vad és vandal magyar népnek és magyar államnak a végőrája ütött, hogy kész legyen az egész román nemzet a nagy és megható ünnepre, a melyen Magyarország megsemmisülését zeneszó mellett hirdetni fogják.

Lelkes beszédek tartottak még Săcăseanu, Oaseanu, Manolescu, Boboianu, Popovic, Poppescu és Ardeleanu urak, (mind erdélyiek), persze mindannyian Magyarországgal szemben.

A román sajtó nagy része pedig a leghüségesebb támogatója ez ostoba túlzóknak.

Az »Indep. Roumaine«, a legelterjedtebb bukaresti (francia) lap, melynek a tulajdonosa és főszerkesztője egy erdélyi román. (Ciurcu)

Ez a lap a mult keddi számában olyan hangon irt Magyarországgal szemben, a milyent még Romániában soha nem olvastunk. Kíváncsiak vagyunk, hogy mo-

*) De pünkösöd után.

Szerk.

narchiánk képviselője fog-e elégtételadás végett a romániai külügyi hivatalnál lépéseket tenni.

Annait mondhatok, hogy ha Oroszországgal szemben irnának ilyen hangon, hogy ez a nagyhatalom meg is tudná lecséztetni a domulákat lapjukkal együtt.

Egy példát hozok fel. Volt itt Bukarestben még egy francia lap »Gazetta de Roumanie«. Ennek a monarchiáknak kitűnő barátja, Steriade ur (jelenleg a királyi paloták igazgatója) volt a szerkesztője. Történt, hogy Steriade ur egy héten át lapjában minden nap Oroszországgal foglalkozott és kimutatta, hogy Oroszország hálátlanul viselte magát Romania irányában és figyelmeztette Oroszországot, hogy »lesz még szőlő és lággy kenyér.« de akkor majd Románia is másként fog eljárni Oroszországgal, mint 1877. és 78-ban.

Ezt a cikksorozatot Oroszország bukaresti hatalmas képviselője sehogy sem tudta megemészteni és négy nap elég volt arra, hogy a »Gazetta de Roumanie« örökre megszűnjön. Ez történt ez előtt két évvel.

A koronázás évfordulóját nagy ünnepélyekkel tartották meg ebben az évben is. Hajnalnalhasadtakor 21 ágyú lövés hirdette az öröm ünnep nagy napját. Az utcák fényesen voltak fellobogózva, mondhatni, hogy a főutcák valóságos zászló erdőt képeztek. Minden 150 méterre virágból diadalívek voltak építve.

10 $\frac{1}{2}$ órákor volt a metropolia székes-egyházban a bukaresti metropolita által, fényes papi segédlettel pontificált Te Deum. A király királyné, a Hohenzollern hercegek, a diplomáciai testület, a kormány teljes számban, szenátorok, képviselők, a tábornoki és törzstisztikar, a legfőbb bíróságok képviselői és a román intelligencia vettek részt az egyházi örömnepben.

A nagy templom udvarán egy diszszázad és a megyék képviselői zászlóikkal voltak felállítva.

Az istentisztelet után a király végigment a diszszázad és a küldöttségek előtt; ez utóbbiak közül sokakat megszólított.

A királyné a két herceggel egy négyfogatu udvari diszkocsiban foglalt helyet, míg a király a kedvencz Bátor-jára (ez a ló erdélyi faj) ült és a tábornoki kar által kísérve, a boulevardra ment az egész csapat. A királyné a két herceggel, udvarhölgyeivel és a diplomaták nejeivel s leányaival a királyi pavillonban foglalt helyet, míg a király lován maradt.

Pontban 12 órákor kezdődött a katonai defilé, mely délutáni 1 óráig tartott.

Délután 3 órákor volt az új királyi palota felszentelése a bukaresti metropolita, a püspöki kar, a miniszterek, tábornokok és főtiszték, képviselők, szenátorok, megyei küldöttségek és vagy 200 meghívott vendég (e sorok írója is hivatalos volt) jelenlétében. — Midőn a meghívott vendégek megjelentek és a főudvarmester által sorrendben felállítottak, jelentette a szolgálattelvő hadsegéd a felségek érkezését.

A király a trón jobb-, a királyné a trón balfelén, a hercegek pedig a trón két szélein állottak, míg a szertartás folyt, melyet a metropolita végzett. Ezután a király tartott egy határos beszédet, melyben a királyi palotát a nép házának nevezi és szavait Románia és a román nép életével fejezte be. Zajos »hurra«-val fogadtattott e nem olvasott, de szívből tartott beszéd.

Délután 6 órákor a Sossén a rokkantak megvendégelése volt, mely megkapó képet mutatott; a király, királyné és a hercegek is kimentek e lélekemelő ünnepélyt megnézni. A király sokakkal beszélgetett.

Este 9 órákor pedig a város tündéresen volt kivilágítva és éjjel után 1 órákor is még tömve voltak az utcák a független Románia független népeivel.

Glorias.

Küküllőmegyék.

— Kis-Küküllőmegye rendkívüli közgyűlése. —

Kisküküllőmegye e hó 21-én tartott rendkívüli közgyűlést.

A letárgyalt különféle tárgyak közül mint e megyét oly közelről érintőt különösen kiemelendőnek tartom az alispáni és főjegyzői lemondások tudomásul vételét, melylyel kapcsolatban a főjegyzőnek 25 éves buzgó szolgálatai méltánylásul egyhangulag jegyzőkönyvi elismerés szavaztatott.

A kormány rendeletek és törvényhatósági átiratokon kívül több községi ügy is került tárgyalás alá, melyek közül Erzsébetváros közönségének a fiu- és leány-elemi iskolák és algymnasiuma újja-szervezésére vonatkozó határozata és költségvetése jóváhagyatott, s így Erzsébetváros az oly tetemes anyagi áldozattal szervezni óhajtott iskolái által már most a magyar közszellem méltó központjává válhatik.

Az alispáni és főjegyzői állások betöltése helyettesítés útján a június hó elején tartandó rendkívüli közgyűlésen fog eszközöltetni, melyet megelőzőleg e megye legnépszerűbb alakja, gróf Bethlen Árpád ur ő méltóságánál, bonyhai kastélyában, június 4-én értekezlet leend.

E megyében békére van szükség, a magyarság összetartására, két magyar pártnak nincs létjogosultsága, mert az oly ellentét csak szárnyat növelne egy magyar ellenes iránylatnak.

E megyében tegye félre minden igaz hazafi, — önérdekét, sértett büszkeségét, törjön előre a magyar Magyarország megtestesítése elé, s mindig midőn kor-

mány főispán, vagy bármely magyar közegnek eljárásaiban gáncsot vetni, ellenük áramlatot indítani, töredékeket párttá tömöríteni akar — gondolja azt meg, hogy nem ezek, hanem a — magyar állameszme ellen conspirál, mely bűn és oly két élő fegyver, melyet kezéből kiejtve, önmagát sebzi meg.

E megyében a jelenlegi főispán, gróf Bethlen Gábor ő méltósága maga a magyarnak legnemesebb eszméje, tehát illő, hogy minden igaz hazafi e zászló köré sorakozzék; s mert szent a jelszó a „magyar állameszme“ áhitattal valósítsuk meg e jelszót, előre, és tömören együtt! megyénkben itt az idő most vagy soha, egy felől a közmívelődési egyesület által felgyújtott honfi kebel, másfelől a főispán személyében oly vezető, kinek férfias bátorsága, lovagias jelleme megőrzi személyének nimbuszát, s ki e nimbuszt vas erővel párosítva a magyarság ügyének szenteli.

Magánérdek a közérdek mellett, egyéni vélemény a közszellem ellen — nem állhat meg; — politikai szempontból minden magyar csak úgy teljesít e megyében igaz hazafiúi kötelességet, ha a megingott közbéke helyreállítására törekszik, s ha egyéni sérelmeit felretéve a közérdek, a magyar eszme megvalósítására vállvetve közreműködik.

E szempont vezérelje a megye tekintélyeit kijelölésükben, e szempont mérsékelje a meghasonlott feleket tetteikben!

E megye magyar közönségnek józan ítélet biztosítani fogja a helyes irányt!

Ugy legyen!

J. z.

Nép-dalestély.

Pünkösdi hétfőjén a dalcarnok — mint előrelátható vala — a szorongásig zsufolva volt a városi és vidéki közönség mindkét nemével. A brassói szász férfi-dalegyleten kívül a brassói és ó-brassói vegyeskar és a barcasági községekben levő 12 dalegylet működött közre, körülbelül 400 férfi és 200 nő. — A dalcarnokban levő emelvény kitágított, a csarnok maga gyönyörűen ki lett ékesítve és a kíváncsi közönség minden bejáratnál tódult be a terembe.

Jóval 4 óra előtt már alig lehetett a nagy és tágas teremben mozogni, melyben a dalnokokkal együtt bátran a jelen voltak számát 1800-ra tenni.

A városi zenekar a „Tell Vilmos“ nyitányt nyitotta meg az ünnepélyt. Majd a brassói férfidalegylet zenekiséret mellett Koburg-Gotha herceg himnuszát énekelt nagy hatással. A műsor 3-ik számát Kreutzer „Schäfers Sonntagslied“-je képezte. E számban, valamint a 6. és 7-ik számokban (Kösporer „dalnok imája“ és Kalhiwoda „német dal“) az összes férfi-dalegyletek vettek részt.

Impozáns volt látni a borzasztó tömeget és az ismeretlen arcokat, de még impozánsabb és lélekemelőbb volt, midőn megkezdtek a dallamokat, habár a dalnál nem a sokaság, hanem a helyes intonálás, a precíz ütem és az összhangzat imponál. Mi Geffrich karmester vezetésével soha sem tudtunk megbarátkozni és most is hasztalan dolgozott ő kézzel-lábbal, az ének a hangvezetők után indult.

A műsor 3-ik száma nagy tapsokat idézett elő és ismételni kelle a szép vasárnap juhászdalt, ámde a 6-ik szám, a dalnok imája kevésbé sikerült; az előadás nehézkes volt, minden sattirozás nélkül, és e sikertelenséget határozottan a karmester különös ütemadásában véltük feltalálni. A különben gyönyörűen irt ima egészen elmosódott. — A műsor 4. és utolsó számát két vegyeskar képezte; előbbit Mendelssohn „bucsu az erdőből“, utóbbit Kremser „hálaimeje“ töltte be. Mendelssohn bucsuja nem tette meg a kellő hatást, ámde az utolsó szám elhomályosítá az összes előbb énekelt darabokat. A szó szoros értelmében művészi alkotás volt e hálaime előadásában és szünni nem akaró taps követé e számot, mi természetesen ismétlést vont maga után.

Általában azt jegyezzük meg, hogy dacára a borzasztó számú basszus énekeseknek, a basszus gyenge volt aránylag a tenorokhoz, míg a vegyes karban majdnem kizárólag a mi ismert brassói vegyes-karbeli énekesnőink hangjait vettük ki. A vidéki nők lámpalázukat mind végig nem tudták legyőzni. Ha tekintetbe vesszük azonban a vidéki és különféle énekeseket, a különböző karmestereket stb. stb., azt mondhatjuk bátran, hogy szép és lélekemelő ünnepély volt elejétől végig, dicséretre méltó a siker és emlékezetes fog maradni mindenki előtt az impozáns látvány.

A 8 órakor megkezdődött hangversenye a városi zenekarnak ismét zsufolt ház előtt lett megtartva. E zenekart újabb dicsérrel elhalmozni szükségtelen, mert e zenekarra és annak jeles karmesterére büszke a város és büszke is lehet. Ki kell azonban emelnünk Krüger Róbert urat, ki Verdi „Trobador“-jában a solót oly lélekemelőn fujta, mint azt soha sem hallottuk. Régibb idő óta magára vonta ez ember figyelmünket. E fiatal ember még sokra fogja vinni. Ezért is melegen ajánljuk őt Brandner karmester urnak és kérünk mentül több magán részekből álló darabokban solókat Krüger urtól. — Egyébiránt ma a városi zenekar, pótolva a híres saxophon-quintett által bekövetkezett hiányt jeles erővel, ismét jelesen van összeállítva, és már kíváncsiak vagyunk az ideai hangversenyekre a „Zöldfában.“

- t. -

Vidéki élet.

S.-Sztgyörgy, 1885. május 23.

Polgár Károly jól szervezett színtársulata két hét óta Sepsiszentgyörgyön időzik. Az első előadás május 9-én volt, mely alkalommal Jókai M. nagy hírdramája, Az arany ember került színre jó és összevágó előadásban.

Azóta láttunk két színművet: Deréki Antantól „A buzavirág“, s Lukácsy Sándortól „Az isten kezét“ három operettet, u. m. „A Gascognei nemest.“, „A kékszakállú herceget“, és „Rip van Winklet“, két vígjátékot. Nevezetesen Csiky Gergelytől a „Buborékokat.“ Schönthan Pál és Ferencztől „A szabin nők elrablása“, és két drámát: Ohnet Györgytől „A vasgyárost“ és Csiky Gergelytől „Norát.“

A műsorozat tehát elég változatos volt s ujdonságok bemutatásában éppen nem volt hiány. A darabok egytől-egyig mind jól be voltak tanulva; egyszer sem fordult elő, hogy a vidéki színtársulatok szokott hibája, a szerepnemtudás megzavarta volna az előadás menetét, pedig az összehatást egyenesen az idézi elő, ha a legutolsó szereplő is igyekszik bele élni magát szerepébe. Polgár társulatának egyik fő érdemét épp a gondos és összevágó előadások képezik. A társulat kiválóbb erői közül első helyen emeljük ki B. Polgár Gyulánét, a kedves énekesnőt, ki már az őszzel kedvenczvé vált a sepsi-szentgyörgyi közönségnek. Polgár Fáni kiváló drámai tehetség, ki napról-napra fejlődik s ha így halad, szép jövő vár rá. Kisné sokoldalú színész, játszik drámában és operetben egyaránt. Polgár Iza, Erdélyi Otília és Rósáné tartoznak még a társulat jelesebb tagjai közé. A férfítagek közül a két Polgárt, Gyulát és Károlyt, azután Kiss Sándort, Szabó Gábort, továbbá a széphangu Antalt és Németet említjük meg. A társulat a jövő hó elején Brassóba készül. Reméljük, hogy a brassói közönség méltó pártfogásba fogja részesíteni e jeles erőkből szervezett társulatot, mely a vidéki társulatok legjelesebbjei közé tartozik.*)

Szentgyörgyi.

Színészet.

Szombaton, május 23-án Rónaszékiné Vilma jutalomjátékául Gerő Károly 3 felvonásos színműve, „A vadgalamb“ került színre a czimszerepben a vendégművésznővel, kit első megjelenésekor már zajosan tapsolt az itt-ott hézagot mutatott ház, és két gyönyörű csokor nyújtott át Rónaszékinének a hála és elismerés jeléül. A művésznő elragadta ismét a közönséget szép énekével és gyönyörű játékával. De a mily jókedvvel énekelt és játszott Rónaszékiné, oly lehangoltak voltak a többi szereplők. Viháry persze kivételt képez. Nélküle a jó isten segíthet csak a társulatnak. Őt és első sorban Rónaszékinét számtalanszor kihívták és a közönség szorult szívvel vett búcsút a távozó és már 24 én el is távozott vendégművésznőtől. Hir szerint egyébiránt Viháry is távozik a társulattól.

Vasárnap, május 24-én „Viola“ került színre. A szereplők lehangoltsága ez estén fokozódott volt és így az előadás sikeréről annál kevésbé lehet jót mondanunk, mert e darab E. Kovács Gyulával volt a repertoirba felvéve, de közbejött újabb tervezés folytán annak idején elmaradt a műsorozatból. Ez estén — kivételesen — Viháry sem érezte jól magát a cigány szerepében.

Hétfőn, második ünnepen, Jakab Alajos brassói törvényszéki írnok által irt, tánczczal és énekkel vegyített, „Halászlégény“ című színmű lett előadva először és valószínűleg utoljára ez életben. — A darabra magára közelebb visszatérünk tárczarovatunkban; az előadás a darab szelleméhez mértén vonatott és unalmas volt.

Szerdán Borsodiné Paula, a társulat legjobb tagjának jutalomjátékául adatott a „Lelencz.“ A ház üres volt, — s habár szívből sajnáltuk szegényt, jobb sorsra érdemes Borsodinét, még sem mondhatjuk, hogy talán közönségünk hibás. Az a kevés publikum is, mely ott volt, megfogadta talán, hogy színházba soha sem megy. — Borsodiné ismét, szokás szerint jól alakított, de a többiit végignézni is kin volt. A megható jelenetek nevetésre indítottak. — Sajnáljuk kimondani, hogy ily rossz előadást már rég nem láttunk. Borsodinét csaknem minden jelenete után kihívták. Meg is érdemelte.

Helyi és vidéki hírek.

Reáliskola. A brassai főreáliskola kérdése már el van döntve. Örömmel értesíthetjük t. olvasóinkat, hogy a közoktatási miniszter ur ezen főreáliskola felállítását már elhatározta s ennek alapján szeptember elsejével az al- és főreál első, azaz az 1. s 5. osztályok megfognak nyílni. — Az igazgató kinevezése már legközelebb várható. — Az iskola építése azonban csak jövő tavasszal fog megkezdetni, addig a felállítandó

*) Polgár társulata a múlt őszzel megnyerte a brassói közönség pártfogását; de most nem a legjobb hangulatban fogja találni közönségünket a színészet iránt, türelme nagy próbára tétetett legutóbbi időben.

Szerk.

osztályok bérházban helyeztetnek el. — Évről-évre két osztály szerveztetik, úgy hogy négy év alatt a főreáliskola nyolcz osztályllyal fog birni.

Dr. Kádbé Ferencz helybeli ügyvéd. lapunk kitünő munkatársát, nagy családi öröm érte. Szeretetreméltó neje f. hó 26-án egészséges fiúgyermekkel ajándékozta meg. E fölött nagy az öröm az egész családban. Anya és gyermek a legjobb egészségnak örvendnek.

Majális. A román kereskedelmi ifjuság általunk jelzett majálisa minden reményen felül sikerült. A Magyaroknál — hol az ünnepély tartatott — gyönyörű közönség jelent meg, magyarok, szászok és románok, kik között oly szívélyes viszony fejlődött, mint ritkán láthatni. — A rendezőség a közönséggel szemben igen előzékeny volt s gondoskodott a szórakozásról. Mikor a dandárparancsnok és városkapitány megérkezett, elkísértettek a díszcsarnokba. a hol igen szép beszékkel fogadtattak, melyeket ezek szívélyes szavakkal viszonoztak. A siker különösen rendezőség a buzgalmának köszönhető. A díszcsarnokon ott volt a magyar nemzeti, osztrák, román és szász lobogó.

Kitüntetés. Az országos kiállítás hízómarha-kiállításán Zell Frigyes és fia brassói czégnak a jury bronzérmét ítélte oda kiállított szép hízó-marháért.

Zene. Mint a helybeli katonai parancsnokság minket értesít, ezentul a katonai zenekar minden csütörtökön délután az alsó sétatéri zenepavillonban fog játszani. Kedden felváltva a főpiacson s főispán ő méltósága lakása előtt pedig zenével kapcsolatos társulások tartatik. A katonai állomás-parancsnokság ezen intézkedése minden esetre csak elismerést érdemel.

Öngyilkosság. Pünköszt első napján délután egy helybeli asztalossegéd a borus időt elvezendő a Ragadó völgybe sétált ki. E szép helyet választotta a szerencsétlen arra, hogy egy fára felkösse magát, — Pünköszt mulatság!

Dr. Koch Antal geologus Kolozsvárról a város meghívása folytán Brassóba érkezett s itt időzik, hogy a város és környékének talajviszonyairól geológiai felvételeket eszközöljön.

Különvonat. Mint értesülünk, f. é. június hó 7-én Brassótól Segesvárig és vissza rendkívüli kedvezmény árak mellett különvonat fog indulni. E kirándulásra már is sokan készülnek.

Új menetrend. Mint lapunk márczius 7-iki 28-ik számában jeleztük volt, június elsejével a magyar államvasutak Budapest-predeáli vonalán egész új menetrend lép életbe. E szerint a vonatok indulási illetve érkezési ideje következő lesz: A 304. számú személyvonat — mely eddig d. e. 9 óra 20 perczkor érkezett ide — ezentul este 7 óra 14 perczkor fog érkezni; — a 202. számú gyorsvonat — mely eddig 3 óra 15 perczkor érkezett, ezentul reggel 5 óra 20 perczkor fog érkezni. A 303. számú személyvonat — mely eddig este 6 óra 30 perczkor indult — ezentul reggel 6 óra 22 perczkor fog indulni, míg a 301. számú gyorsvonat — mely eddig d. u. 2 óra 16 perczkor indult — ezentul este 10 óra 51 perczkor fog indulni. Bizony reánk brassóiakra nézve elég rossz beosztás. Ezzel kapcsolatban a postai beosztás is egészen más lesz, a melyről legközelebb már szintén fogunk tudósítani.

Az erdélyi magyar kultúregylet alapszabályai megerősítve leérkeztek már a belügyminiszteriumból s e szerint a végleges alakuló gyűlés is nemsokára meg fog tartatni.

Szép életkor. Ürmösi unitárius pap Gálfalvi István, kit pár év választ el a 80 évtől, május 31 én tartja 50 éves papi jubileumát, melyet a felső fehétközi unitárius egyházkör rendez az ő tiszteletére. Az ünnepelt ősz pap ma is jó egészségnak örvend, s teljes könnyűséggel végzi a papi szolgálatokat; óhajtjuk, hogy még soká tehesse ezt. Az ünnepély az unitáriusok szép templomában fog megtartatni.

Budapest fővárosnak a kiállítás alkalmából ismét vendégei vannak. A bécsi Concordia egylet tagjai s a csehországi gazdasági egylet tagjai rándultak le a kiállítást megtekinteni, melynek sikere felett bámulatuknak adtak kifejezést.

Hármas sajtópör. A maros-vásárhelyi esküdtszék előtt ma május 28-án tárgyalják Szöllősy Sámuel magánvádoló rágalmazási és becsületsértési sajtóvadászt Kerekes Sámuel tanár és a „Marosvidék“ szerkesztője, valamint Tompa Gyula kir. közjegyző és Saibl Antal kereskedő ellen. Az inkriminált közlemények a „Marosvidék“ 1883. évi november és decemberi számaiban foglaltatnak, ahol vádlottak Szöllősy városi visszaélésekkel vádolták. A sajtópör egy régebbi vizsály eredménye, mely az ottani értelmiséget már több ízben foglalkoztatta, vádló dr. Kenedy Géza budapesti ügyvéd, — a „Pesti Hírlap“ szerkesztője.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885 május hó 28-án.

Román papírpénz	à 20 frankos	8.90 vétel	8.93 eladás.
ezüstpénz	à 20	8.85	8.90
Napoleon d'or (aranypénz)		9.89	9.91
Török lira		11.15	11.20
Orosz imperial		10.18	10.18
Arany		5.80	5.84
Orosz papírrubel		123.—	124.—

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**

Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

H I R D E T M É N Y E K.

3124./1885. számhoz.

(125) 2-3. Szám 2314./1885.

Árverési hirdetmény kivonata.

A brassói királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy az *I-ső osztrák-magyar birodalmi tisztiegyesület brassói takaréks- és előlegező társulat* végrehajthatónak **Pittis Bonifaciust és Muska Miklós** brassói lakos végrehajtást szenvedő elleni 185 frt. tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, a brassói 2480. számú telekjegyzőkönyvben A+3047. és 3048. helyrajzi számú fekvőből Pittis Bonifaciust illető fele részére 908 frt kikiáltási árban, és a 959. sz. tljkvben A+1182₁, 1182₂, 10260., 14123., 24899. hrjz. sz. fekvőkből Muska Miklóst megillető fele részére az árverést 699 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi megjelölt ingatlanok 1885. évi július hó 6-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék tljkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak — végrehajtható vagy képviselője kivételével, az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. törv.-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1885. évi április hó 11-ik napján, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.

Deési, elnök.

Fára, jegyző.

Pályázati hirdetmény.

Brassó megye alvidéki járás szolgabírája részéről ezennel közhirrre tétetik, miszerint ezen járáshoz kebeleztet Szász-Hermány nagyközségben halálozás folytán üresedésbe jött aljegyzői állomás választás utján betöltendő.

Ezen állomás összesen 490 frt, évi illetményvel, u. m. 300 frt fizetés, 140 frt. adókezelési javadalmazás és 50 frt. lakbér-átlalányval, valamint magán munkálatokért a törvényhatóság részéről megállapított díjazással lévén összekötve, felhívatnak mindazok, kik ezen állomásra pályázni óhajtanak, az 1871. évi XVII. törv.-cikk 74. §-a, illetőleg az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében kellően felszerelt, nyelvismeretet igazoló, sajátkezűleg írt pályázati folyamodványukat folyó évi június hó 11-ig annál is inkább hozzám beadni, mivel később beérkező folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni. — A hivatalos államnyelven kívül a német nyelv teljes bírása szükségeltetik.

Végül megjegyzem, miszerint a választás folyó évi június hó 13-án fog megjelteni, s hogy az újonnan választandó aljegyző köteles állomását június hó 15-én elfoglalni.

Földvár, 1885. május hó 19-én.

A járási szolgabíró:
Pildner F.

(128) 2-2

Kiadó szállások.

Bolonyában, mester-utca 333. szám alatt emeleti és földszinti kisebb-nagyobb szállások kiadók és azonnal elfoglalhatók.

(107) 8-12

A legjobb borderítő szer.

Egy ismert balatonvidéki borkereskedő feltalálta azon **borderítő szert**, mely a *legtörőtebb és legzavarosabb bort is 3 nap alatt kristályfénnyé teszi*, a nélkül, hogy a borban utóíz vagy butellázásnál a legesekelebb csapadékot hagyná az üvegben. — Ezen szer több pinczében használtatott s nagyobb vendéglőkben is két év óta a legnagyobb sikerrel használják.

[83] 7-12

5₁₀-es palaczk ára 2 frt. 30 kr.

Minden üveg használati utasítással küldetik.

Megrendelhető: *Budapest* a „Munkatárs” kiadóhivatala útján:
IV. ker. Lipót-utca 6. szám, I. emelet 12. ajtó.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe Brassóban, a Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő dusan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

17

Diófa furniok négyszög láb 3 krért kaphatók.

(7)

H i r d e t m é n y.

Egy 8 és egy 6 lóerejű, a legjobb karban lévő és aránylag keveset használt *Robcy és Társa-féle gőzeséplőgép* a hozátartozó kazánokkal és mindennemű felszereléssel rendkívül olcsó árban és esetleg igen kedvező feltételek mellett eladó. — Megtekinthető Uzonban Mantsu Theodornál.

Ugy szintén egy a legjobb karban lévő, rendkívül erős szerkezetű, 20 lóerejű *Locomobil*, darmstadti gyártmány, továbbá 2 velencei módozatra fából épült *fűrés Gatter* egy és két késre alkalmazható, azonkívül egy *kőfűrés asztalostól*, egy *fűrészfogvágó gép* egy *fűrészesítő gép* és többnemű fűrésztelephoz szükségeltető eszközök jutányos áron eladók. — Értekezhetni a tulajdonos

(88) 9-

Malcher Mórnál, Brassóban.

Szám 2112./1885.

(b. m.)

Hirdetmény

a III. oszt. kereseti-adó bevallások benyújtását illetőleg.

Miután a folyó évi január hó 6-án 34.1885. szám alatt a kereseti adó bevallások benyújtása iránt kelt hirdetményben foglalt felhívásnak a III-ik osztályu kereseti-adó alá tartozó adófizetők nem valamennyien feleltek meg, az 1883. évi 44. törvénycikk 15. §-sa értelmében mindazok, kik a kereseti adó III-ik osztályába tartoznak, u. m: gyárosok, kereskedés és iparúzők, bérlők stb., általán mindazok, kik valamely haszonjövödelmező üzletet folytatnak, illetőleg újonnan megnyitottak és az

után az 1884. évi adókiivetés alkalmával a három: 1884., 1885. és 1886. évre nem adóztattak meg, — ezennel felhívatnak, az általuk kiállítandó adóbevallásokra szükségelt adóbevallási ivateket a városi adóhivatalnál haladéktalanul átvenni és a kiállított adóbevallásokat 8 nap alatt, azaz legkésőbb f. é. június hó 3-ikáig ismét benyújtani.

Azon adózókra nézve, kik adóbevallásukat ez ufolagi határidő alatt is benyújtani elmulasztják, adójuk hivatalból fog kiszabotni.

Brassó, 1885. május hó 25-én.

(131) 1-3

A városi adóhivatal.

Használatban volt épületek, fosztenek, álláskecskepadok, vaskapcsok,

s különféle építési eszközök eladók kisebb és nagyobb részletekben a Klastrom-utca végén lévő építési rakhelyen.

(129) 2-5

Képviselő keresetlik.

Egy jólnevelt elsőrendű gazdasági gépgyár Brassó és környéke számára egy megbízható képviselőt keres a legelőnyösebb feltételekkel.

Szíves ajánlatok „A. Z. 9.” cím alatt Lang Lipót hivatali irodájába Budapestre, Dorotya-utca 9. sz. a. intézendők.

(121) 3-3

Előnyös alkalmazást

nyernek: ügynökök, hivatalnokok, kereskedők, magánzók stb., kik osztrák-magyar állam- és díjorsjegyek havi vonkenti lefizetések mellett eladásával az 1883. évi XXXI. törv.-cikk értelmében, foglalkozni óhajtanak; némi tevékenység mellett

— havonként 100—300 forintnyi jövedelemre —

számíthatni. — Ajánlatok, a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők.

(122b) 2-6

A fővárosi váltóüzlet-társaság
ADLER és társához
Budapesten.

(93) 7-8

Dr. MYSZ EDE

orvos-, sebész-tudor, szülész-, szemésmester, műtő, volt országos szemorvos

tisztelettel tudatja, hogy újra

Brassóban mint gyakorló orvos telepedett meg és

Fekete-utczában a tehénpiachezal szemben

— 339-ik házszám alatt, (a J U G A - f é l e h á z b a n) —

fogorvosi műtermet

nyitott, melyben mindennemű a fogak megtartására, helyreigazítására stb. való orvosi működést végez s elveszett fogakat mesterséges kaucsuk vagy arany lemezű műdarabok vagy egész fogsorok által pótol.

Foghuzás kéjgáz alkalmazása mellett, vagy a nélkül is.

Mérsekelt ár — kívánatra minden egyes munkánál előre tudtul adatik

— Rendel délelőtti 10-től déli 1 óráig, és délután 3-tól 4-ig; — vasárnapon és ünnepeken csak délelőtt.

Foghuzás és tanács szegények számára 9—10-ig ingyen.

KIÁLLÍTÁS
1885
KIÁLLÍTÁS



A FOLYÓ ÉVI ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁS ALKALMÁBÓL

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

V. VÁCI KÖRÜT 80. BUDAPESTEN és VÁCI KÖRÜT 63.

SAJÁT, KÜLÖN É CZÉLRE ÉPÍTETT HELYSÉGEIBEN, EGY RENDKÍVÜL DUSAN ELLÁTOTT

GAZDASÁGI GÉP-KIÁLLITÁST

RENDEZETT BE, melynek szíves megtekintésére az érdeklődők tisztelettel meghívotnak.

KIÁLLÍTÁS
1885
KIÁLLÍTÁS